TRICOLORII – 15 MEDALII

În această importantă confruntare atletică internaţională sportivii noştri au avut, în general, o evoluţie mulţumitoare. Ei au realizat 2 noi recorduri naţionale : 13,73 **Pal Palffy** la 110 m garduri şi 6033 p **Corina Ţifrea** la heptatlon şi au urcat de 15 ori pe podiumul de onoare :

MEDALII DE AUR

Florenţa Crăciunescu	– disc
Doina Melinte	– 800 m

MEDALII DE ARGINT

György Marko	– 10 000 m
Doina Melinte	– 1 500 m
Pal Palffy	– 110 mg
Anişoara Cuşmir	– lungime

MEDALII DE BRONZ

Corina Ţifrea	– heptatlon
Liodor Pescaru	– 20 km marş
Ion Zamfirache	– disc
Mariana Ionescu	– disc
Vali Ionescu	– lungime
Tudoriţa Moruţan	– 800 m
Gheorghe Buruiană	– maraton
Steluţa Vintilă, **Stela Manea,** **Iboia Korodi** **Elena Tărîţă**	– 4×400 m
Maria Radu	– 3 000 m

Finişul ca la „sută" în cursa de 800 m, cu Andreas Hauck *(R.D.G.) în frunte (în stînga)*

747 DE ATLEŢI DIN 59 DE ŢĂRI, ÎNTR-UN FINIŞ DE NEUITAT !

(Urmare din pag. 1)

frumuseţea incomparabilă a întrecerilor de atletism, strădaniile sportivilor în această luptă cu ruleta şi cronometrul, dar mai presus de toate, cu ei înşişi de a se autodepăşi şi de a realiza cifre dintre cele mai bune.

Din acest punct de vedere, al cifrelor, atletismul are, în lumea sportului, un mare avantaj : acela al universalităţii, precum sînt notaţiile muzicale şi diferitele formule ale ştiinţelor exacte care se citesc la fel şi, mai ales, sînt înţelese la fel, oriunde în lume. De aceea, să lăsăm cifrele să vorbească... ● Această a XI-a ediţie a Universiadei a prilejuit, între altele, corectarea a 17 recorduri mondiale universitare, la 16 probe, 9 masculine şi 7 feminine, ca şi stabilirea primelor 5 recorduri ale competiţiei, la probele nou introduse, acum, la Bucureşti. Aceasta înseamnă că la aproape jumătate dintre probele figurînd pe programul întrecerilor (doar cursa de 50 km marş lipseşte pentru a fi toate probele olimpice !) au fost realizate recorduri.

Iată-le : FEMEI : 1 500 m — 4:05,35 **Gabriela Dorio** (Italia), 400 mg — 56,24 şi 55,52 **Ana Kosteskaia** (U.R.S.S.), heptatlon — 6 193 p **Malgorzata Guzowska** (Polonia), disc — 67,48 m **Florenţa Crăciunescu** (România), înălţime — 1,94 m **Ludmila Andonova** (Bulgaria) şi **Tamara Bikova** (U.R.S.S.) egalat, 1,96 m **Sara Simeoni** (Italia), 3 000 m — 8:53,78 **Bréda Pergar** (Iugoslavia), 4x400 m — 3:26,25 **echipa U.R.S.S.**

BĂRBAŢI : 1 500 m — 3:38,43 **Said Aouita** (Maroc), 3 000 m obst. — 8:21,36 **John Gregorek** (S.U.A.), 20 km marş — 1h 26:47,0 **Maurizio Damilano** (Italia), prăjină — 5,60 **Thierry Vigneron** (Franţa), 5,65 m **Philippe Houvion** (Franţa), 5,70 m **Vladimir Poliakov** (U.R.S.S.) şi 5,75 m **Konstantin Volkov** (U.R.S.S.), disc — 65,90 m **Armin Lemme** (R. D. Germană), ciocan — 76,06 m, 76,14 m, 77,12 m şi 77,74 m **Klaus Ploghaus** (R. F. Germania), triplusalt — 17,32 m **Zhou Zhenxian** (R. P. Chineză), suliţă — 89,52 m **Dainis Kuula** (U.R.S.S.), maraton — 2 h 22:14,0 **Ivan Kovalcik** (U.R.S.S.).

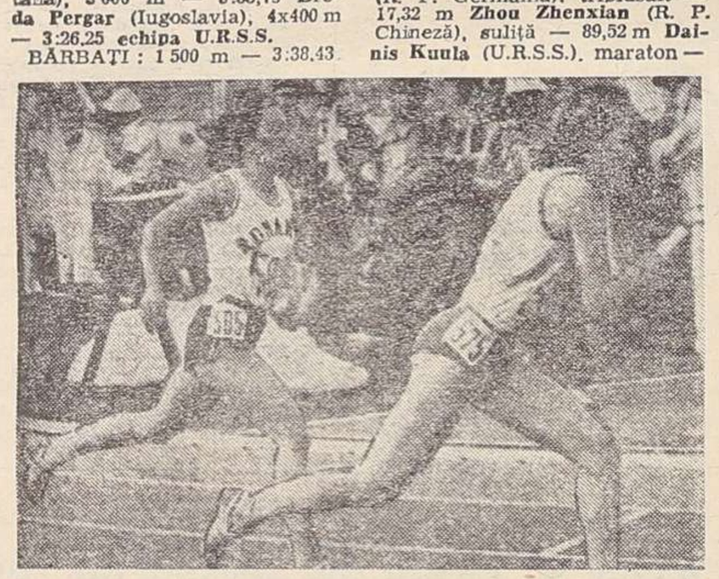

Steluţa Vintilă *şi* Stela Manea *primul schimb al ştafetei de 4×400 m*

● Au obţinut victorii atleţi şi atlete din 12 ţări — de pe 4 continente : S.U.A. şi U.R.S.S. — cîte 11 titluri, R.D. Germană — 4, Italia — 3, România şi Marea Britanie — cîte 2, R.P. Chineză, R.F. Germania, Iugoslavia, Maroc, Polonia, Ungaria — cîte 1.

„VICTORIE MARE", CU RECORD PERSONAL

Indiscutabil, băcăuanca **Doina Melinte** şi-a făcut ieri, la ora 19, cursa vieţii sale, în finala probei de 800 m. Nu numai faptul că a cîştigat această probă ni se pare deosebit, ci şi maniera netă, fără replică în care a obţinut victoria în faţa **Gabrielei Dorio** — campioana de la 1500 m, de acum cîteva zile, una dintre cele mai valoroase semifondiste ale lumii. La jumătatea distanţei, cînd cronometrul Omega, de la linia de sosire, s-a oprit pentru cîteva zecimi de secundă la 58,85, în fruntea grupului de alergătoare se afla Dorio. Alergarea uşoară şi eficace, dublată, desigur, de valoarea recunoscută a atletei italience o indicau, în aceste clipe, ca principală candidată la titlu, iar confraţii italieni, prezenţi la masa presei, se şi aflau cu receptorul gata pregătit pentru a comunica în Peninsulă noul succes al compatrioatei lor.

În imediata apropiere a Gabrielei, la 400 m, era Doina noastră şi undeva, mai în spate, **Tudoriţa Moruţan**. La jumătatea ultimei turnante Doina a sprintat sec, a trecut ca o vijelie pe lîngă Dorio, a ieşit cu avantaj în linia dreaptă şi s-a dus hotărîtă spre linia de sosire, spre victorie. Pe ultimii metri ea nu numai că a rezistat atacului Gabrielei Dorio, dar s-a şi distanţat.

Pe ultima parte a distanţei, **Tudoriţa Moruţan** şi-a făcut apariţia, arătîndu-şi intenţia de a candida la o medalie, pe care, spre meritul ei, a şi obţinut-o, rezistînd cu brio finişului semifondistei sovietice Ruşaeva.

Reamintim că **Doina Beşliu-Melinte** (descoperită de antrenorul **Ion Dima**, la Bistriţa) este pregătită de antrenorul **Nicolae Mărăşescu**, iar **Tudoriţa Nedelea-Moruţan** îl are ca îndrumător pe antrenorul **Silviu Dumitrescu**. Timpul realizat de Doina — 1:57,81 — constituie cea mai bună performanţă a ei şi se situează la numai 21 de sutimi de secundă de recordul mondial universitar al Totkăi Petrova (Bulgaria). De asemenea, şi în cazul Tudoriţei, performanţa de 1:59,30 constituie recordul său personal.

REZULTATE : 1. Doina Melinte (România) 1:57,81 — campioană mondială universitară '81, 2. Gabriela Dorio (Italia) 1:58,99, 3. Tudoriţa Moruţan (România) 1:59,30, 4. Nina Ruşaeva (U.R.S.S.) 1:59,31, 5. Leann Warren (S.U.A.) 1:59,72, 6. Liudmila Aşikina (U.R.S.S.) 2:01,13, 7. Robin Campbell (S.U.A.) 2:01,44, 8. Cherry Hanson (Marea Britanie) 2:02,83.

O „CARTE DE VIZITĂ" ONORATĂ...

La a treia participare la Jocurile Mondiale Universitare, **Sara Simeoni**, campioană olimpică şi recordmană mondială la săritura în înălţime, a mai adăugat încă un succes strălucitei sale cariere sportive. Reamintim că în urmă cu 4 ani la Universiada de la Sofia ea a cîştigat titlul mondial, dar acum doi ani, la Ciudad de Mexico, n-a reuşit decît locul trei.

De data aceasta, **Sara Simeoni** şi-a luat o frumoasă revanşă, dar numai după multe emoţii. Cele mai mari, aşa cum ne-a declarat cu cîteva zile mai înainte, erau datorate faptului că fiind accidentată o bună parte a sezonului nu s-a prea simţit în formă. Dar, iată că pentru o atletă de valoarea Sarei, cu experienţa ei extraordinară, a... intra în formă, aici, la Bucureşti, pentru un mare concurs, n-a fost o problemă chiar atît de grea.

Campionul olimpic, sovieticul Dainis Kuula *nu s-a dezminţit...*

Simeoni a trecut din prima încercare la 1,80 m, 1,84 m, 1,88 m, 1,94 m şi 1,96 m, doar la 1,91 m fiindu-i necesare două tentative, în timp ce, spre exemplu, campioana de la Mexico, Andrea Matay a ieşit din concurs la 1,88 m. În schimb, o evoluţie remarcabilă au avut sovietica **Tamara Bikova** şi foarte tînăra săritoare bulgară **Ludmila Andonova**, ambele trecînd peste ştacheta înălţată la 1,94 m, performanţă egală, precum aţi remarcat, vechiului record al competiţiei.

REZULTATE : 1. Sara Simeoni (Italia) 1,96 m — campioană mondială universitară '81, record al J.M.U., 2. Ludmila Andonova (Bulgaria) 1,94 m, 3. Tamara Bikova (U.R.S.S.) 1,94 m, 4—5. Zheng Tazhen (R. P. Chineză) şi Elena Popkova (U.R.S.S.) 1,91 m, 6. Donatella Bulfoni (Italia) 1,91 m, 7. Niculina Vasile (România) 1,88 m, 8—9. Andrea Matay (Ungaria) şi Susane Helm (R. D. Germană) 1,88 m.

SEMIFONDUL CA... SPRINTUL !

O probă-spectacol, această finală în proba masculină de 800 m, în care rezultatul a contat doar în prea mică măsură, ca să nu spunem mai mult !... Întrecerea a fost aprigă, alergătorii, cei 8, concurînd grupaţi, suspectîndu-se reciproc şi căutînd poziţia cea mai avantajoasă pentru momentul sprintului final. Privirile îl căutau în aceste momente pe marocanul **Aouita**, surprinzătorul cîştigător de la 1500 m, al cărui finiş făcuse, pur şi simplu, vid printre finalişti şi de la care, şi acum, se aştepta un sprint final în maniera lui Susanj, Elliott ori a mai noilor Ovett şi Coe.

În morişca ultimei turnante, cînd liderii s-au schimbat mereu, în frunte a apărut însă un alergător cu un tricou bleu. El a rezistat „coatelor" pe care şi le împart adversarii, a ieşit primul şi încă cu un avantaj de vreo 2 metri, care părea hotărîtor pentru soarta medaliei de aur. Este alergătorul grec **Moutsanas**, pentru încurajarea căruia grupul de sportivi greci din preajmă, strigă şi aruncă spre cer bluze de trening şi sacoşe. Dar sărmanul Sotirios, pentru care linia de sosire în loc să se apropie părea că se depărtează, nu mai are acum forţe, pentru că „zeii" săi din Olimp, în loc să i le înzecească, dimpotrivă i le diminuează. Şi, într-o sosire ca la „sută", pe culoarul 3 sau chiar 4, semifondistul **Hauck**, din R. D. Germană, găseşte resursele finişului victorios, întrecîndu-l pe Moutsanas chiar pe linia de sosire, atacată aşa cum scrie la carte, ca într-o cursă de... sprint !

Alergătorii noştri, care au desigur meritul de a fi ajuns să concureze într-o finală puternică, ca aceasta a Universiadei, au încercat să se comporte cît mai bine, dar nu le-a fost suficientă doar dorinţa, trebuiau să şi poată ! Atît **Onescu** cît şi **Prundeanu** s-au aflat, după primul tur, pe poziţii fruntaşe, pe care însă n-au reuşit să şi le menţină şi pe partea a doua a întrecerii, cînd au cedat teren preţios...

REZULTATE : 1. Andreas Hauck (R. D. Germană) 1:50,12 — campion mondial universitar '81, 2. Sotirios Moutsanas (Grecia) 1:50,20, 3. Pavel Troscilo (U.R.S.S.) 1:50,26, 4. Michael White (S.U.A.) 1:50,32, 5. Amar Brahimia (Algeria) 1:50,46, 6. Nicolae Onescu (România) 1:50,48, 7. Said Aouita (Maroc) 1:50,49 (!), 8. Mihai Prundeanu (România) 1:52,55.

„DOAR" 38,70 !

Cînd sîmbătă seara, în semifinalele ştafetei de 4 x 100 m, sprinterii americani, aşa într-o joacă, reuşiseră 38,97, eram convinşi că într-o cursă serioasă ei ar fi fost capabili să realizeze un „cronometru" cu cel puţin 30—40 de sutimi de secundă mai bun. Dar, iată că aşa ceva nu s-a întîmplat în finala de duminică. Deşi cei 4 alergători au făcut o cursă bună, cu schimburi ca pe sfoară, ei abia au smuls 27 de sutimi timpului din preliminarii. Am făcut această observaţie pentru că, sinceri să fim, am fi dorit ca şi în această probă să fi văzut acum un nou record al competiţiei studenţeşti.

Echipa noastră, ca şi în atîtea alte ocazii la această probă, n-a concurat cu randamentul scontat, astfel că cele 40 de secunde ale recordului naţional continuă, iată, să trăiască liniştite !

REZULTATE : 1. S.U.A. (Lattany, Katchium, Grimes, Smith) 38,70 — campioană mondială universitară '81, 2. U.R.S.S. 38,94, 3. Franţa 39,50, 4. Cuba 39,58, 5. România (Selev[illegible]r, Palffy, Hăpălanu, Stanciu) 40,09, 6. Italia 40,14, 7. Coasta de Fildeş 40,37, 8. Senegal 40,75.

FINAL D[illegible]AMATIC

Drama atît de celebră a maratonistului italian Dorando Pietri, cel care în 1908, la Jocurile Olimpice de la Londra, epuizat de efort n-a mai găsit resursele necesare pentru a se menţine în alergare ca să treacă linia de sosire (a fost ajutat s-o facă şi, de aceea, descalificat), a fost reactualizată ieri, într-un anumit fel, pe stadionul buc[illegible]tean. Dar nu la maraton, ci la... 3000 m femei !

O cursă liniştită, fără nici un fel de probleme. Concurentele fiind de valori foarte diferite, încă de pe primele tururi, plutonul s-a răsfirat de-a lungul cîtorva sute de metri. În frunte, alergătoarea sovietică **Valentina Ilinih** se distanţase hotărîtor, mai ales după ce scăpase de compania **Mariei Radu**, singura care îi luase „plasa" cîteva tururi. Atunci cînd clopotul a vestit intrarea în ultimul tur Ilinih avea în frunte un avans de peste 50 de metri faţă de Maria Radu, care la rîndu-i avea şi ea peste 20 de metri faţă de iugoslava Breda Pergar. Aceasta din urmă a început însă să revină, observînd că Radu încetinise vizibil ritmul de alergare. Şi a ajuns-o pe atleta noastră chiar mai înainte de a se fi atacat ultima turnantă, avînd — în acest moment — asigurată medalia de argint, căci distanţa faţă de lideră era încă foarte mare. Dar iată că alergătoarea sovietică abia de mai poate înainta ! Ea începe să se clatine, împleticindu-se. Pergar sesizează situaţia, apasă pe accelerator pînă la fund, îşi sporeşte atacul şi trece în trombă pe lîngă Ilinih, care abia de mai poate trece linia de sosire, prăbuşindu-se epuizată.

REZULTATE : 1. Breda Pergar (Iugoslavia) 8:53,78 — campioană mondială universitară '81, record al J.M.U., 2. Valentina Ilinih (U.R.S.S.) 8:54,23, 3. Maria Radu (România) 8:58,58, 4. Wendy Smith (Marea Britanie) 8:59,13, 5. Joan Hansen (S.U.A.) 9:08,22, 6. Mercedes Calleja (Spania) 9:14,71, 7. Tatiana Conac (România) 9:23,42, 8. Fionnuala Morrish (Irlanda) 9:27,12.

Cele 4 componente ale echipei S.U.A., campioană la 4×100 m, într-o simbolică strîngere de mînă

CEL MAI LUNG ZBOR

Prezenţa între competitorii la suliţă a campionului olimpic de anul trecut, de la Moscova, aruncătorul sovietic Dainis Kuula a dat un prim răspuns la discuţia de dinaintea întrecerii, privind posibilul cîştigător al acestei probe. Din punct de vedere teoretic, deci, Kuula a fost investit de specialişti cu încrederea în victorie. Rămînea numai ca el s-o şi confirme ! Şi iată că, chiar la prima lui încercare din concurs, Kuula aruncă suliţa la 86,58 m, rezultat cu care se instalează în fruntea grupului celor 12 competitori, între care se afla şi vest-germanul Schreiber, campionul ediţiei trecute şi recordmanul mondial universitar al probei. A urmat o aruncare nereuşită, pentru ca apoi, din nou, Kuula să arunce peste 86 m (86,06 m). În finală, încă o „nereuşită" şi în a cincea încercare, suliţa lui părea că nu-şi mai opreşte zborul. A atins verdele gazonului la 89,52 m, performanţă care reprezintă un nou record al competiţiei. Am văzut, totodată, cea mai lungă aruncare de suliţă, realizată vreodată în ţara noastră !

REZULTATE : 1. Dainis Kuula (U.R.S.S.) 89,52 m — campion mondial universitar '81, record al J.M.U., 2. Gerald Weiss (R. D. Germană) 87,80 m, 3. Khaino Puuste (U.R.S.S.) 87,22 m, 4. Helmut Schreiber (R. F. Germania) 82,60 m, 5. Wolfram Gambke (R.F. Germania) 81,44 m, 6. Reynaldo Patterson (Cuba) 81,44 m, 7. Haimo Manninen (Finlanda) 78,64 m, 8. Jari Keihas (Suedia) 78,32 m... 10. Tudorel Pîrvu 77,32 m... 12. Dumitru Negoiţă 72,80 m.

CURSĂ ELECTRIZANTĂ

Dintre cele 4 finale ale ştafetelor indiscutabil că cea de la 4 × 400 m, la bărbaţi, a fost de departe cea mai spectaculoasă şi atît de pasionantă că, probabil, n-a existat nici un singur spectator care să fi rămas jos, pe locul său din tribună.

Cu o formaţie redutabilă, între care şi primii doi clasaţi la 400 m plat, americanii erau consideraţi ca mari favoriţi, părere confirmată, dealtfel, de modul în care s-a desfăşurat întrecerea pe primele 3 schimburi, fiecare dintre sprinterii de peste Ocean încheind în avantaj meciul direct cu partenerii lor de întrecere din Uniunea Sovietică. În ultimul schimb, de asemenea, Walter McCoy (medaliat cu argint la 400 m) se arăta superior concurentului în tricou bleu, din reprezentativa sovietică. Numai că în al patrulea schimb al acesteia din urmă se afla (din păcate nesesizată prezenţa lui în cursă) chiar campionul olimpic de anul trecut, de la Lujniki, recordmanul european Viktor Markin. Degajat în efortul său, Markin l-a ajuns pe McCoy pe ultima „sută", şi l-a întrecut de o manieră fără dubii, demonstrîndu-şi marea clasă.

REZULTATE : 1. U.R.S.S. (Burakov, Zolotarev, Feodotov, Markin) 3:02,75 — campion mondial universitar '81, 2. S.U.A. (Lee, Katchum, Patrick, McCoy) 3:03,01, 3. Brazilia 3:06,79, 4. Cuba 3:08,54, 5. R.F. Germania 3:09,95, 6, România (Anghel, Korodi, Boroiu, Nagy) 3:10,80, 7. Congo 3:11,28, 8. Mexic 3:15,61.

SUCCES NET AL ŞTAFETEI SOVIETICE

Întrecerea feminină a echipelor de ştafetă la 4 × 400 m a fost decisă chiar de la început în favoarea reprezentativei sovietice, deşi sprinterele americane au făcut tot ce le-a stat în putinţă pentru a le putea da o replică cît mai puternică.

Echipa României a plecat în cursă cu şansa a treia pe care şi-a valorificat-o în cele din urmă, cucerind astfel medalia de bronz, dar am avut totuşi speranţe că fetele noastre ar fi putut urca pe treapta a II-a a podiumului. Au existat însă unele nesincronizări la schimburi, ceea ce a dus la pierderea de sutimi de secundă şi implicit la... cîţiva metri. Oricum, performanţa în sine se cere a fi subliniată.

REZULTATE : 1. U.R.S.S. (Nazarova, Liamina, Ivanova, Başkakova) 3:26,25 — campioană mondială universitară, record stabilit al J.M.U., 2. S.U.A. 3:29,50, 3. România (Vintilă, Manea, Korodi, Tărîţă) 3:30,47, 4. Franţa 3:33,49, 5. R.F. Germania 3:43,90, 6. Liban 4:09,93.

VICTORIE CLARĂ...

Patru „fulgere" (componentele echipei de ştafetă a Statelor Unite) s-au lansat într-o cursă spectaculoasă pe 400 m, stîrnind admiraţie pentru modul impecabil în care-şi transmiteau băţul şi-l duceau spre victorie.

REZULTATE : 1. S.U.A. (Washington, Lewis, Bolton, Fitzgerald) 43,66 — campioană mondială universitară '81, 2. Marea Britanie 43,86, 3. Italia 44,43, 4. România (Ciolan, Negovan, Chiricuţă, Stoica) 45,56.

CĂLDURĂ MARE...

Prima cursă de maraton la Universiadă a plătit un serios tribut căldurii toride, care a triat foarte sever valorile. O bună parte a traseului a condus americanul Wills Herbert, dar la întoarcere, în apropierea stadionului „23 August", el a fost ajuns şi depăşit categoric de fondistul sovietic **Ivan Kovalciuc**. Remarcabilă evoluţia lui Gheorghe Buruiană, care a cucerit o preţioasă medalie de bronz.

REZULTATE : 1. Ivan Kovalciuc (U.R.S.S.) 2.22:14,0 — campion mondial universitar '81, record stabilit al J.M.U., 2. Herbert Wills (S.U.A.) 2.23:22,0, 3. Gheorghe Buruiană (România) 2.24:45,0, 4. Ahmet Altun (Turcia) 2.27:52,0, 5. Glan Paolo Messina (Italia) 2.29:04,0, 6. Aleksandr Dovidov (U.R.S.S.) 2.30:29,0, 7. Vicente Barrera (Mexic) 2.32:20,0, 8. Alioşa Karuşkov (U.R.S.S.) 2.37:06,0, 9. Gheorghe Motorca (România) 2.42:05,0, etc.

ÎN AŞTEPTAREA FINIŞULUI

12 tururi şi jumătate pentru, în fond, doar un singur tur ! Aceasta ar fi pe scurt povestea cursei finale la 5000 m, în care 15 concurenţi s-au zbătut pentru finişul probei, în care, mai proaspăt, americanul **Douglas Padilla** a izbutit să-şi asigure o preţioasă şi meritată victorie, decisă la sprint. Rezultatele n-au fost strălucite, aşa cum se anticipa, căci o medalie a contat cel mai mult.

REZULTATE : 1. Douglas Padilla (S.U.A.) 13:49,95 — campion mondial universitar '81, 2. Josef Lences (Cehoslovacia) 13:50,34, 3. Frank Zimmermann (R.F. Germania) 13:50,84, 4. Piero Selvaggie (Italia) 13:51,72, 5. Ivan Uvizil (Cehoslovacia) 13:54,11, 6. David Lanke (Marea Britanie) 13:54,66, 7. Aurel Niculescu (România) 13:55,36, 8. Jim Stintzi (S.U.A.) 13:55,81... 11. György Marko (România) 14:01,85.

PER ASPERA AD ASTRA

S-a încheiat atletismul... Cînd reflectoarele s-au stins, o undă de tristeţe nostalgică ne-a cuprins pe toţi. Parcă ceva din inimă s-a rupt, parcă ne-a plecat în depărtări copilul cel drag. Din totdeauna, cînd el părăseşte arena polisportivă, în urmă-i rămîne un gol de necuprins.

Sportul sporturilor este iubit pretutindeni, de toţi. Admiratori ai lui Pélé sau Eddy Merckx, ai lui Stenmark sau Borg, ai Nadiei sau ai lui Ilie Năstase vin în tribunele atletismului cu bucuria reîntoarcerii la casa părintească, la alma mater. Aşa a fost, aşa este, aşa va fi. Pentru că atletismul este aducerea în scenă a celui mai simplu şi mai firesc gest uman.

Atletismul pare simplu. Şi este, atunci cînd copiii vin în împărăţia sa. El îi fortifică pe toţi, lăsîndu-le apoi uşile larg deschise spre lumea fotbalului, spre mirajul înfruntării pe şosele, spre courts-urile sportului altădată alb, spre tot ce poate aduce „gloria mundi". Pe unii, însă, îi opreşte şi-i îndeamnă să urce spre stele. Atunci, atletismul nu mai este simplu. Devine un drum greu, de trudă titanică, cotidiană. Ca să arunci discul dincolo de 65 de metri, ca să sari la înălţime peste 2,25 m, ca să alergi „suta" sub 10 secunde, aşa cum numai Leonard şi Hines au făcut-o, ca să cobori sub 3:35 la 1 500 m trebuie să munceşti ca la galere, să reiei dimineaţa, la prînz şi seara un exerciţiu chinuitor, să desluşeşti taine în care se ascund miimi de secundă şi milimetri, să poţi derula în minte filmul unei alergări – de la start pînă la sosire – cu un ritm tot mai accelerat. Fiecare performanţă, aplaudată pe „23 August"-ul Universiadei sau aiurea, în lume, înseamnă un imens efort fizic şi intelectual, o operă desăvîrşită în chinuitoarele temeri ale creaţiei.

Cui prodest ? Omului, desigur. Mai întîi, pentru că-şi înalţă valoarea dărîmînd bariere, schimbînd mereu hotarele perfecţiunii, urcînd necontenit spre stele. Apoi, pentru că învaţă să facă toate acestea. Învaţă, încă de la vîrsta cînd n-a făcut impactul cu pragul de sus, că orice izbîndă încorporează un imens cuantum de efort, o participare totală, sacrificii chiar. Şi viaţa, aspră, adeseori nemiloasă, îl găseşte pregătit s-o înfrunte. Este, poate, cel mai mare cîştig pe care atletismul îl aduce omului.

S-a încheiat atletismul... S-au stins luminile... Am rămas însă noi, mai puternici, mai încrezători, mai dornici să revenim în arena cutezătorilor lui, să învăţăm de la el cîte ceva folositor vieţii. El este peren, tocmai pentru că aduce în arenă cel mai simplu şi mai firesc gest uman.

Hristache NAUM

SUFLETUL ATLETISMULUI

Aseară s-a tras cortina peste arena multicoloră a atletismului, o arenă vie, care i-ar fi atras, desigur, pe impresioniştii secolului trecut, cu culorile ei mai vii decît bulevardele Parisului.

Aseară ne-am despărţit de Sara Simeoni, de Volkov, de nenumăraţii alergători ieşiţi din coliba unchiului Tom şi, în primul rînd, de Florenţa Crăciunescu, de Doina Melinte, care întăresc ideea că în atletismul nostru continuă să domine matriarhatul.

A fost o zi foarte frumoasă aceasta, ultima. A fost ziua ştafetelor, aceste curse frenetice în care fitilul se aprinde la start, ca să ardă ameninţător spre potoul care declanşează explozia.

A fost ziua Sarei, care a venit la Bucureşti ca să arate tuturor că poţi dori la fel de mult un titlu mondial universitar deşi îl ai pe cel olimpic... Această Sara Simeoni, care a continuat jocul pînă la ultima săritură, a vrut să-i dăruiască Bucureştiului un 2,00, în amintirea Iolandei Balaş, şi a rămas nemişcată, timp de cîteva secunde, ca pe o saltea marină, invitaţie la umor şi bună dispoziţie, făcînd cu ochiul arbitrilor, în joaca ei de copil îmbufnat, poate, la gîndul că aceasta este, totuşi, ultima ei Universiadă...

A fost şi ziua maratonului, cea mai... modernă cursă atletică, o cursă care încearcă să ajute omul secolului XX să regăsească ritmul alergării neparoxistice, după ce graba acestui sfîrşit de mileniu caută mereu alte şi alte propulsoare.

A fost ziua Doinei Melinte, care a alergat şi pentru Natalia Mărăşescu, şi pentru Ileana Silai, izbutind ceea ce marile ei predecesoare nu reuşeau să facă într-un concurs mare, adică să rupă imaginarul fir de sosire, cu un nou record personal.

Ajungînd aici, să recunoaştem că alergarea rămîne regina atletismului. Marii atleţi ai lumii sînt, înainte de toate, alergători. Din alergare s-au născut nu numai Owens şi Moina. Alergarea înseamnă Brumel, înseamnă Beamon, înseamnă şi Volkov, chiar dacă prăjina încearcă să-i frîngă ritmul, iritată parcă de faptul că ea, alergarea, rămîne principiul atletismului.

Spectacolul alergării se ridică deasupra tuturor celorlalte probe. Pentru că alergarea e mereu la rampă. Ea nu poate scăpa privirilor. O ai mereu în faţă, „bătălie în marş", ardentă, schimbătoare de la o secundă la alta, imprevizibilă, ca în acest memorabil final de cursă la 3 000, cu o învingătoare ca şi sigură prăbuşită pe ultimii metri, căutînd cu disperare zidul de sosire într-un bazin fără apă.

Alergarea şi coroana ei, sprintul, sînt marele show al atletismului.

Am stat cîteva minute, în tribună, lîngă Moina. Părea în transă. Gîndurile noastre s-au întîlnit: „Privindu-l pe sprinteri, ai impresia că n-o să îmbătrînească niciodată, pentru că nimic nu se schimbă între pocnetul pistolului şi momentul în care pieptul se proiectează pentru smulgerea sutimii victorioase. Îmi pare bine că nu am acasă filme de pe vremea cînd alergam. Prefer să «văd» filmul pe care mi-l repovestesc prietenii, un film fără peliculă. Îmi pare bine că un clujean, Palfi, se anunţă un mare sprinter pe 110, deşi aş fi tare fericit să vină odată şi „suta", care e cea mai curată probă atletică".

„Ce s-a schimbat în atletism «Moinule» ?"

„Din fericire, cei care vin la atletism par înaripaţi de flacăra olimpică. Atletismul nu poartă, din fericire, povara «modernismelor» care afectează sufletul altor sporturi. E adevărat, pista sprinterilor de astăzi e ca-n palmă şi te invită la zbor... E adevărat, cele cinci cuie din talpa atletului Moina erau un fel de frîne pe lîngă cuişoarele atleţilor de astăzi... Dar atletismul, cel mai drept dintre sporturi, a ştiut parcă să compenseze aceste plusuri, autohandicapîndu-se cu cronometrajul electronic, care — gest frumos, de fair-play — a luat cu o mînă ceea ce a dat cu cealaltă".

Alergarea, principiu al atletismului. Sosesc maratoniştii... Nu-i cunoaşte nimeni. Nici crainicul, care mai mult deduce, după ultimele relatări prin radio. Îi aşteaptă saltelele pneumatice, echipe sanitare, pături... Stadionul aplaudă. Cîştigă alergătorul sovietic Kovalciuc. Se înclină, imediat după potou, în pragul leşinului. Dar se ridică imediat. Refuză pătura care vrea să-i apere caloriile rămase. Soseşte alergătorul american Wills. Înalt. Pasul lung. Nu refuză pătura. E epuizat. Se plimbă îndelung pe gazon, susţinut de un bărbat, ca în curtea unui spital. Soseşte şi Gheorghe Buruiană. Se uită ameninţător la omul cu pătura. Apoi are un moment de ezitare. Omul cu pătura simte. Dar Buruiană, văzîndu-l, fuge de el şi porneşte în alergare, salutînd peluza care îl aplaudă.

„Globul va trăi atîta timp cît atleţii îşi vor bate recordurile". *Am şi uitat cine a spus asta...*

Ioan CHIRILĂ

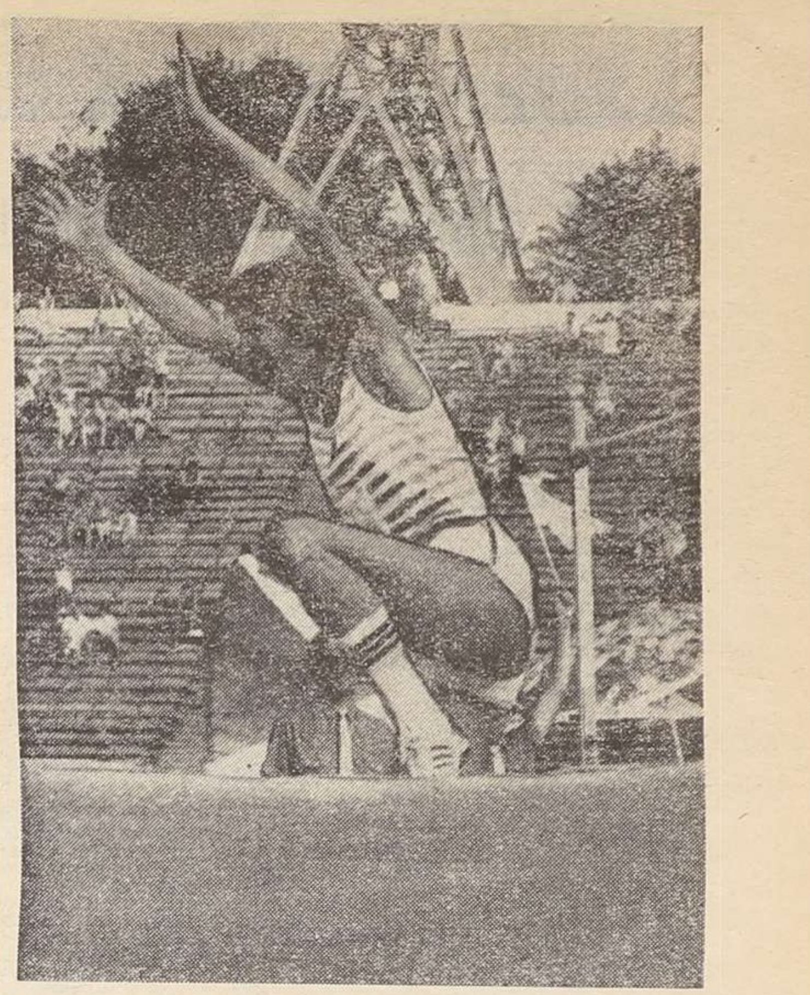

Sara Simeoni *(Italia) a trecut ştacheta la 1,96 m şi bucuria succesului izbucneşte spontan*

CE RĂMÎNE DUPĂ UNIVERSIADĂ...

Pentru şase zile, capitala ţării, oraşul Universiadei, a fost şi capitala atletismului mondial. Am avut prilejul, timp de aproape o săptămînă, să urmărim pe pista şi sectoarele stadionului „23 August", alături de miile de spectatori bucureşteni, pe cîţiva din marii atleţi ai lumii. Atleţi pe care i-am văzut anul trecut la Jocurile Olimpice, atleţi pe care îi urmărim, uneori, în reportaje televizate, atleţi despre ale căror performanţe citim adesea în rubricile de specialitate ale cotidienelor, minunîndu-ne de isprăvile lor.

I-am văzut, de data aceasta, pe viu, în arenă, la doi paşi de noi. Ne-am putut da seama — trăind acel sentiment magic pe care îl provoacă apropierea vedetei — de adevărata lor dimensiune. Universiada ne-a adus acasă pe cei mai buni patru săritori cu prăjina pe care lumea îi are în acest moment. Vladimir Poliakov, Thierry Vigneron, Phillippe Houvion — primul actual recordman al lumii, ceilalţi doi foşti recordmani în răstimp de un an — şi Konstantin Volkov, învingătorul, pe care chiar adversarii lui îl consideră viitorul recordman al specialităţii...

Am văzut-o pe Tatiana Kolpakova, care a cîştigat titlul universitar la fel de greu precum pe cel olimpic în vara trecută, în faţa unei romînce de numai 20 de ani al cărei nume îi era complet necunoscut cu 7—8 luni în urmă. Între Anişoara Cuşmir şi Viorica Viscopoleanu se pot face orice apropieri...

Am văzut un Mel Lattany alergînd 10,19 pe sută cu ochii la cronometrul electronic. Am văzut un David Lee pe care doar marele Moses îl întrece în măiestrie în proba turului de stadion presărat cu garduri. Am văzut alergători de 400 m de 45 de secunde, Wiley şi Mc Coy, proaspeţi ca după o promenadă, am văzut, într-o singură după-amiază, mai mult de 10 sărituri în lungime dincolo de 8 metri, am văzut cum se poate sări — Zhou Zhenxian — 17,32 m la triplusalt ca într-o joacă... Am văzut-o pe Sara Simeoni ridicînd, pentru prima dată pe un stadion românesc, ştacheta la 2 metri...

I-am văzut pe atleţii noştri străduindu-se, şi reuşind în bună măsură, să ţină pasul cu vîrtejul performanţei mondiale. Le-am văzut cîştigînd pe Florenţa Crăciunescu şi Doina Melinte, i-am aplaudat, cînd au urcat pe podium, pe ceilalţi medaliaţi ai noştri.

Marele spectacol al atletismului a respectat întru totul promisiunile. Vedetele — cunoscute sau aflate, acum, la Bucureşti pe rampa de lansare spre celebritatea mondială — ne-au oferit un buchet de performanţe de prima mînă. Să le mulţumim...

Întrebarea este : ce rămîne „după" ? Mult, foarte mult, în afara unor frumoase amintiri. Universiada aduce mult atletismului românesc. În primul rînd această minunată bază de la „23 August", un complex atletic uimitor, cu două stadioane acoperite cu pistă sintetică, cu un al treilea cu zgură, cu sală pentru sezonul rece. În al doilea rînd o reconciliere a publicului nostru cu atletismul şi cu atleţii, apropiere care va trebui întreţinută cu grijă prin organizarea altor competiţii cu participare valoroasă. Din marea masă a publicului — în mare majoritate tînăr — vor fi recrutaţi viitorii practicanţi ai atletismului, viitori performeri ai atletismului românesc. De care avem atîta nevoie...

Să profităm de acest moment favorabil pentru relansarea atletismului nostru. Să nu ne gîndim, peste ani, la Universiada '81 doar cu nostalgie...

Vladimir MORARU

Fotografiile din acest număr au fost realizate de :
Dragoş NEAGU, Ion MIHAICA, Vasile BAGEAC şi Virgil ONESA